

Izhaja

v s a k p e t e k z d a t u m o m
p r i h o d n j e g a d n e v a .

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovcu, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje n a p r e j .

Za in s e r a t e s e p l a č u j e p o 20 v i n .
od garmond-vrste vsakokrat.

Glasi lo k o r o š k i h S l o v e n c e v

Leto XXIX.

Celovec, 9. malega travna 1910.

Štev. 15.

Kostanje — koroški babilon.

Tretje leto že teče, odkar se je volil na Kostanjah občinski odbor, ne da bi se pa mogle stranke zediniti v izvolitvi župana in občinskih svetovalcev. Zagrizeni nasprotniki kat. narodne stranke pod vodstvom nadučitelja Lesjaka so se poprijeli sile, ki jim jo nudi § 33 koroškega pomanjkljivega občinskega volilnega reda in so opetovano z občutnimi kaznimi pritisnili na slovenske odbornike, da bi ti sodelovali pri volitvi in pripomogli enemu ali drugemu kostanjških nasprotnikov na županov stolec. Izdatno pomoč imajo pri c. kr. vladnemu svetniku g. Hans Schusterju, kateri je sicer že 20. majnika 1908. leta izjavil, ko je bil osebno pri brezuspešnem poizkusu za volitev občinskega predstojništva navzoč, da bodejo odborniki še enkrat sklicani in če bo zopet brezuspešno, bo odbor razpustil in poslal na Kostanje gerenta, kar bi bilo nemškonalnim Kostanjčanom gotovo neljubo. Te besede so ostale govorjene, a pozabile se pa pri petorici naših odbornikov, kakor pri njihovih volilcih ne bodo! Vsiljuje se nam prepričanje, da mora kaznovanje imenovane petorice g. c. kr. vladnega svetnika zelo veseliti, sicer bi že davno napravil tej stvari konec.

Kakor je bralcem našega lista že itak znano, vlada občino še vedno stari leta 1904. izvoljeni odbor; novo izvoljeni odbor iz l. 1908. pa je samo zaradi lepšega in naši odborniki v njem za kaznovanje na svetu. Imenovani „stari“ odbor je pa že dvakrat osirotel, ker sta mu odmrila župana, zadnji meseca avgusta m. l. Kako si zdaj pomagati? Novo izvoljen odbor, ki je postavno edini poklican voliti župana, ne more priti do tega, ker takoiimenovana večina, ki se je poslužila pri agitaciji pred volitvijo protipostavnih sredstev in katere orožje je bila laž, kar je

sodnijsko dokazano, noče upoštevati pogojev, pod katerimi so naši vrli možje pripravljani, omogočiti volitev župana; dasiravno občinski red izrecno določuje, da se mora izpraznjeno mesto župana najkasneje tekom 14 dni izpolniti, vendar se je preišljevalo nad mesec dni, dokler se ni čutilo c. kr. okrajno glavarstvo v Beljaku proti izrecni postavni določbi § 42. obč. volilnega reda poklicano, sklicati na dan 19. sept. m. l. stari odbor v svrhu volitve župana. Izvoljen je bil županom g. **nadučitelj** Andrej Lesjak; spremenili sta se radi tega tudi dve mesti svetovalcev. Pri svojem nagovoru se je med drugim izvoljeni župan obrnil do zastopnika c. kr. okr. glavarstva ter izrazil upanje, da ga bo isto varovalo proti neopravičenim napadom, ker je izpostavljen „ewigen Nörgeleien und Verdächtigungen“. No, g. Lesjak se pač ne more pritoževati, da bi mu glavarstvo ne šlo na roke, morebiti včasih še — preveč.

Ker so se pri tej volitvi vršile protizakonitosti, se je vložila pritožba, ki pa je doživela pri c. kr. okrajnem glavarstvu slabo usodo. Tam so se gg. uradniki zabarikadirali za neko določbo, vsled katere naj bi stranke ne imele pravice izzvati meritorično rešitev o veljavnosti volitve občinskega predstojništva ter potemtakem strankam tudi ni odprta nadaljna pot pritožbe.

A včasih pa velja vendar pregovor: „Glavarstvo obrača, deželna vlada pa obrne“. Kajti proti vsemu pričakovanju je došlo pritoževalcem od predsedništva c. kr. deželne vlade poročilo kot velikonočno darilo, vsled katerega se dotični odlok c. kr. glavarstva v Beljaku razveljavi in da so volitve, ki so se vršile 19. septembra l. l., neveljavne, ker so se vršile na **protipostavni** podlagi. V tozadevni Grafenauerjevi interpelaciji v državnem zboru smo brali o takih protipostavnostih, ki jih je povzročilo c. kr. okrajno glavarstvo v Beljaku. Značilno za koroške razmere! Torej tista oblast, ki je po postavi v prvi vrsti poklicana varovati ugled zakonov, sama povzroča protizakonitosti! G. Lesjak pa vidi iz tega,

da na glavarstvu v Beljaku nima najboljšega zaščitnika; gotovo ni pričakoval, da ga bo pomladansko solnce dvignilo iz županovega stolca.

Iz dotičnega odloka nj. ekselence gospoda deželnega predsednika pa posnamemo še nekaj silno zanimivega: On namreč naročuje svojemu g. c. kr. vladnemu svetniku: „Die vom Gemeindeausschusse gemäß § 33 G.-W.-O. verhängten Geldbußen **nunmehr** einzuheben“. K temu naročilu navedemo še besede iz pisma g. c. kr. deželnega predsednika za Koroško z dne 28. oktobra m. l. Tam stoji doslovno: „Um der Gemeinde die Aufregungen eines neuen Wahlkampfes zu ersparen wurde von dem im § 96 der Gemeindeordnung der Landesstelle eingeräumten Auflösungsrechte bisher kein Gebrauch gemacht, sondern die Bezirkshauptmannschaft Villach mit Vermittlungsversuchen betraut; inzwischen wurde die exekutive Einbringung der vom Ausschusse gegen die Minorität verhängten Ordnungsbußen suspendiert, welches Entgegenkommen von den Betreffenden allerdings nicht gehörig gewürdigt wurde.“

Če pribijemo dejstvo, da so prizadeti naložene kazni že davno pred tem laskavim pismom plačali in da je glavarstvo že pred letom dni z obudovanja vredno naglostjo z odlokom od dne 18. febr., št. 620, dalo naročilo, da se zarubijo premičnine prizadetih naših odbornikov, potem bo vsak spoznal, da je bil ta „Entgegenkommen“ le na papirju. Vrhunec hvalisanega „Entgegenkommen“ pa obstoji v dejstvu, da je prišel — gotovo z vednostjo glavarstva — pri enem soudeležencev res tudi eksekutor po junico in kravo, ki ste bili na javni dražbi prodane. Vprašamo g. vladnega svetnika v Beljaku tukaj javno: Mar ni imel dosti priložnosti, natančno in objektivno poučiti cesarjevega namestnika v Celovcu o kostanjških razmerah? Ker pa očitno tega ni storil, kajti sicer bi bile zgoraj navedene besede g. deželnega predsednika nemogoče, je smatrati to dejstvo kot nov dokaz, da stoji c. kr. urad-

Hranilnica in posojilnica Podljubeljem obrestuje hranilne vloge po 4¹/₄% in daje posojila po 5%.

Podlistek.

Oče Ločan.

(Črtica. — Fr. Ks. Jezernikov.)

(Konec.)

Na Ločanovem dvorišču je bilo živahno življenje. Gospodinja z belim predpasnikom je s ple-tarjem v roci stala na pragu in vabila vedno lačne kokodajske, ki so kar priplavale, zaslišavši glas skrbne in dobrodušne gospodinje. Na čelu kurje družine je pridirjal hišni petelin, pravi kralj. Mlada Ločanka je vsula na tla tri perišča koruze, pomešane z ovsom in pšenico in z zadovoljstvom gledala na četo svoje kurjadi, ki je tekmovala v naglem pobiranju zrn. Največ opravka je imel petelin, ki je moral odganjati kradljive vrabce, ki so se venomer prav predrzno vmešavali med kure, kakor da bi spadali h kurji družini. Ko bi se bili zadovoljevali vsaj z ovsom! Pa ta jim ni posebno dišal; tudi vrabec ima okus: Pšenični kruh je boljši nego resasti oves.

Ločanka se je ozrla. Pri hlevskem vogalu je zavil na dvorišče stari Ločan. Le s težavo je stopal, trdo opiraje se na gorjačo, hodil je zelo sklonjeno, kakor da bi nosil v košu kaj težkega.

Ločanki se je stožil pogled. Šla mu je naproti.

„Oče, kje ste bili zopet tako dolgo? Kako sem se bala zopet za vas!“

Ločan se je nekoliko zravnal in pogledal svojo hčer.

„A, Neža si. Težko hodim.“

„Kaj nosite tako težko, odložite koš.“

Pomagala mu je sneti koš. Kar prestrašila se je, koš je bil silno težek. V košu je bilo kamenje.

Rosne oči si je obrisala s predpasnikom in molče peljala očeta v hišo. Z glave ji ni šla hudobija ljudi. Kako morejo storiti kaj takega njenemu očetu, ki v svojem življenju nikomur ni storil kaj zlega, pač pa mnogo dobrega. Velik revež je njen oče. Oh, da bi bil pri pameti! Kako dober ji je bil vedno.

„Oče, ste lačni? Seveda ste. Le počakajte malo, takoj vam nekaj pripravim.“

Naglo je stopila na podstrežje in se vrnila z lepo okajeno klobaso, katero je skuhala.

Kako je dišala klobasa Ločanu! Morda je bil še tešč?

Ločan pa ni bil vedno enak. Včasih je bil skoro da popolnoma pri pameti; toda to je bilo le tako vmes. Tudi sedaj se mu je vrnila samozavest. Ko se je najedel, je odmolil.

„Oče, ostanite vedno doma. Kaj vam je treba hoditi po svetu. Vsega imate doma dovolj, karkoli vam srce poželi. Stregla vam bom, kolikor bom mogla. Ljudje pa so tako hudobni.“

Ločan je skrtil glavo v obe dlani.

„Kako hudo mi je, če vas ne najdem več doma, ko pridem s polja! Bog vedi, kje hodite? V večnem strahu sem za vas.“

„Neža, ne bodi huda, saj veš, da ne morem zato. Saj nočem od doma. Pa prime me, da

sam ne vem kdaj. Poiščem koš in grem naprej.“ Tako je govoril možakar, ko je bil pri pameti.

Neža je vzdihnila, pobrala posodo, pobrisala mizo in odšla v kuhinjo.

Stari Ločan je ostal nekaj dni pri domu. Neža je skrila njegov koš na svinjak, da ne bi ga našel. S strahom ga je opazovala zadnji čas, opazivši, da zopet postaja zamišljen in tih, kakor vedno, predno gre od doma. Sam je molčal, in če ga je kdo nagovoril, čestokrat od njega ni dobil odgovora.

Ločanka je sklenila, da bo pazila nanj in ga ne bo izpustila izpred oči. Pa kaj si hočeš! Dela na polju je toliko, da ga domači ne zmagujejo, dninarjev pa ni dobiti.

Neko jutro je morala na polje. Pripravila je očetu malico, ga prosila, naj jo počaka doma, vrnila se bo kmalu. Odšla je s strahom v srcu.

Ločanu se je zopet blodilo, hudo se mu je blodilo. Poiskal je drug koš, si ga oprtal, vzel v roke gorjačo in šel od doma, kam, sam ni vedel.

Pri Lesniku je pod kozolcem videl koso. Vzel jo je. Lesnica je zapazila to skozi okno. „Glej ga, tatul!“ je viknila hlapcu, ki je malical. „Spodi ga in mu vzemi koso. Nič ne škoduje, če ga malo opleteš, da si bo zapomnil, da je krasti prepovedano, ali ga pa pelješ k županu, da ga kaznuje.“

Hlapec, surov človek, je pustil malico in stopil za Ločanom. To mu je bil vesel posel.

„Oče, k županu pojdiva, koso ste ukradli.“ Peljal je Ločana k županu, dasi Ločanovi niso bili daleč v stran od Lesnika in bi bil moral

ništvo začeni od mnogih vladnih svetnikov do najzadnjega pomožnega uradnika pod komando „volksrata“ za Avstrijo!

Razdiralcem.

Dični Čeh, član gosposke zbornice, dr. Karol Mattuš, je za Velikonoč v češkem listu „Union“ objavil velezanimiv članek, v kojem dokazuje, kako škoduje nesloga in cepljenje stranke češkemu narodu in vsled tega vse dobromisleče Čeha poziva k združenju in složnemu postopanju. Dr. Mattuš piše med drugim: „Morda je tukaj na mestu, da vse tiste, ki se jih tiče, pozovemo, da si izprašajo vest, če nas niso morda naše lastne napake v to močvirje zapeljale. Ne pravimo tega, da bi komu kaj očitali, ker z očitanjem ni prav nič pomagano. Ni je bilo nobene politične stranke in ga tudi ni, ni ga bilo nobenega voditelja in ga tudi ni, ki bi jima v daljšem času njihovega delovanja ne bilo mogoče nobene večje ali manjše napake dokazati. Za eno največjih napak pa smatramo narodno razcepljenost, ono obilnost strank in smeri, ki res politično delajo za berače, in ta napaka ne zadeva posameznih strank ali mož, ampak našo narodno celoto. Iz te razdrobljenosti izvira tista sovražnost, ki strastno išče napake pri drugih celo tam, kjer jih ni, in ki goni v brezmiselne boje, ki ne ostanejo brez žrtev, in narodne sile vedno bolj cepijo in delajo brez-uspešne. Ta razcepljenost pogostokrat ovira in moti taktično postopanje češkega zastopstva in je največ kriva naših političnih neuspehov. . . . Tudi za vas bo prišel čas, ko se bo bil boj za politične in kulturne posameznosti; toda radi koristi celote je treba ta boj odložiti do tistega časa v bodočnosti, ko nam ne bo treba z vso silo in vsemi močmi bojevati se za vsako vas, za vsako češko dušo.“

Tako na Češkem. — In pri nas na Koroškem? Eno samo stranko imamo, od Andreja Einspielerja podedovano in skrbno v njegovem narodnem in verskem duhu nadaljevano. Vsi narodno zavedni Korošci do zadnjega, brez izjeme, smo z dušo in telesom stali v tej edini politični in narodni stranki koroških Slovencev. To stranko nam hočejo sedaj razbiti kranjski in štajerski liberalci. Kar „Südmarka“ s svojim „Štajercem“ ni dosegla, to delo sedaj opravljajo kranjski liberalci s svojim na Kranjskem pisanim in na Kranjskem tiskanem „Korošcem“. Razdor nosijo med koroške Slovence — potem pa hinavsko oči zavijajo in tožijo o neslogi, ki jo samo oni sami skušajo delati. No, pa „Laži-Korošcu“ bi se ta lepa nakana nikdar ne posrečila, ker ga je naše ljudstvo hitro spoznalo in mu radi tega kot narodnemu škodljivcu odkazalo prostor poleg — „giftne krote“.

Posegla je pa vmes družba sv. Cirila in Metoda, ki je najprej vrgla iz odbora zastopnike katoliških strank in je potem prestopila mejo Koroško, da bi nas edine koroške Slovence s pomočjo — narodnega denarja razcepila. Seveda koroški Slovenci niso tako kratkovidni, da bi takšen odbor Ciril in Metodove družbe, ki hoče z ustanovitvijo liberalne stranke na Koroškem napra-

peljati reveža Ločana torej le domov. Kaj bo Ločan delal pri županu? Saj ni storil prav ničesar hudega. Kaj je mogel za to, da je vzel koso? Saj ni vedel, kaj je delal.

Župan Goršič je bil oseben sovražnik Ločanov. Prav všeč mu je bilo, da je Lesnikov hlapec pripeljal starega Ločana.

„Torej koso je zopet ukradel. Že prav. Mu bom že izbil iz glave to ljubezen do tujih reči. Zanesi se! Ljudje se zelo pritožujejo, da ni ničesar varno pred njim. Stori bom že svojo dolžnost. Pozdravi Lesnikove!“

Goršič je zaprl Ločana v hlev. Proti večeru ga je zaslusal. Seveda s starim ni mogel ničesar opraviti. Jezilo ga je, da mu Ločan ni dal nobenega odgovora. Gnal ga je nazaj v hlev, kjer ga je z jermenom strahovito pretepel . . .

Hlapcu je nato zaukazal, da ga je zavlekel v listnico.

Mesec je priplaval na nebesni obok, zvezde so žarele. Tihi mir je objel dolinico. V Goršičevi listnici je zdihoval stari Ločan. Govoril je zvezdam, luni, klical na pomoč svojo hčer Nežo. Slišala sta ga pa le gluha noč in Goršičev hlapec v hlevu.

Tisto noč je imela Ločanka hude sanje. Šla je po ozki brvi čez globoko vodo. V vodi se je potapljal njen oče in stegoval proti njej roke. Kriknila je in padla v vodo. Zbudila se je, pa ni mogla več zatisniti očesa vso noč. Vsa izmučena je vstala in kmalu ji je stara Goršičeva Barba donesla vest, da je v mrzli jesenski noči na veke zatisnil oči v Goršičevi listnici, utrujen od nevhvaležnega življenja, revež oče Ločan.

viti pri nas razdor, morda še hvalili. Še v glavo nam ne pade! Pustite razdiralno delo, delajte raje, kakor bi bila vaša dolžnost, za slogo, ne kažite družbe sv. Cirila in Metoda samo na papirju katoliškonarodne, ampak tudi v dejanju, in morda nikjer ne boste našli bolj gorkih pospeševalcev družbe sv. Cirila in Metoda nego ravno na Koroškem. Saj vemo Korošci predobro, da potrebujemo Slovenci šolsko obrambno društvo! Dokler bodete pa našo edinstvo le razdirali in nam tako kopali grobove, namesto da bi nas reševali, tako dolgo pa so vse vaše besede, ki se cedijo same narodnosti, le prazne fraze, ki nas ne bodo omamile, da ne bi vedeli, kakšno stališče naj zavzamemo nasproti družbi. Pojdite se učiti k Čehom, ki kličejo na edinstvo! Pri nas pa, ko smo, hvala Bogu, še edini, pa naj bi si pustili na ljubo dobremu imenu družbe sv. C. in M. edinstvo rušiti! Nikdar! Kdor hoče našo politično edinstvo razdreti, je naš največji in najnevarnejši nasprotnik, bodisi tudi, da nosi ime odbor družbe sv. Cirila in Metoda!

Prošnja.

Dne 24. sušca 1910 ob 11. uri dopoldne je izbruhnil ogenj iz dimnika hiš. št. 60 v Črni pri Prevaljah. V 15 minutah je gorela vsled močnega vetra že cela zahodna stran vasi. Domača požarna bramba, ki je bila takoj na licu mesta, ni mogla več ustaviti ognja. V pol uri je prišla na pomoč tudi možiška požarna bramba z dvema brizgalnicama, kmalu na to one iz Prevalj in Guštanja. Skupni pomoči vseh požarnih bramb se je zahvaliti, da se je rešil drugi del vasi, posebno pa krasna cerkev in župnijska poslopja.

V celem je zgorelo 60 poslopij, med temi 21 hiš, od teh tri trgovine, dve gostilni, ena elektrarna, in ena strojarna. Vrednosti in hišne oprave niso mogli skoraj nič rešiti. Ljudstvo je brez strehe, brez oprave in jedil. Revščina je nepopisna. Torej pomoč skrajno potrebna. Škoda se je preračunila na 400.000 kron. Zavarovanje pa znaša komaj 200.000 kron. Med pogorelci je veliko delavskih družin, katere niso bile nič zavarovane, pa so zgubile vse svoje imetje.

Podpisani pomožni odbor se obrača na javno milodarnost z vdano prošnjo, da darujejo ubogim pogorelcem s hitrimi darovi na kakšenkoli način. Podpore naj se pošljejo na pomožni odbor ali župnijski urad. Milodare sprejema tudi uredništvo „Mira“.

V imenu pomožnega odbora v Črni:
Karol Kirchmeier, župnik.

Darovi.

Za podljubeljski „Delavski dom“:

305. Avgust Jäger, kaplan, Ptuj	K	5.—
306. Franc Strušek, Ptuj	„	5.—
307. O. Lenard Vaupotič, župnik, sv. Trojica v Halozah	„	4.—
„ Ivan Golihleb, trgovec, Polzela	„	1.—
308. Fr. Repolusk, župnik, St. Vid nad Valdekom	„	5.—
309. Stanko Premrl, Ljubljana	„	5.—

Eden je dobil mir.

Trojna srca so pa tisto jutro postala nesrečna. Eden si je pulil lase in se ni upal ves dan iz sobe, boječ se, da zagleda pred sabo bled, pa miren, očitajoč obraz Ločana, drugo je pekla vest, da nikjer ni našla miru, tretja pa je neutešljivo plakala in zamišljeno stopala čez brv nad potokom, v katerem se je zrcalilo jutranje solnce . . .

Smešnice.

Iz stare dobe.

Narednik: „Janez, ti si prišel 24 ur prepozno z dopusta. Zato dobiš 14 dni zapora.“

Janez: „Prosim, gospod feldbehl, moj oče so mi dali za vas sedem kil težko svinjsko pleče.“

Narednik: „To je seveda kaj drugega! S tako težkim plečetom res nisi mogel tako hitro teči!“

Nadzornik v šoli. Ljubi moji otroci, pravi g. nadzornik, srčno me veseli, da ste tako dobro poučeni in tako lepo odgovarjate. Le samo to mi še izračunajte: 12 gospodov kupi 24 birnov pšenice. Koliko birnov pride na enega? Otroci premišlujejo in tuhtajo, pa vsi so tiho kot miš. Slednjič se Jakec oglasi in pravi: „Gospod nadzornik, tako daleč se mi še nismo učili.“

Kako to, odgovori nadzornik, saj so mi gospod učitelj rekli, da znate že seštevati, odštevati in razštevati.

Jakec: „To je že resnica; pa mi smo le računali z repico in krompirjem, do pšenice pa nismo še prišli.“

310. Davorin Roškar, župnik, Sv. Florijan	K	5.—
„ Fr. Stuhec, kaplan, Sv. Miklavž pri Ormožu	„	1.—
311. Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu	„	2.—
„ Fran Stole, uradnik pri dr. Peganu, Ljubljana	„	2.—
„ Ivan Majhen, poštni oficijant, Ljubljana	„	1.—
312. M. Štrakl, župnik, Sv. Peter pri Mariboru	„	2.—
„ Janez Drevišek, Maribor	„	2-20
„ Ivan Šimon, Šmihel pri Pliberku	„	1.—
313. Bosina Ivan, kaplan, Sv. Jurij	„	5.—

Za kat. slovensko mladeniško društvo „Zora“ v Celovcu so darovali:

Č. gg. Sirknik 2 K, Zeichen 2 K, Kolarič 2 K.

Koroške novice.

Posl. Doberniga je strah. V sredo, 6. t. m., je imelo pri Sandwirtu ob 8. uri zvečer „Nemško ljudsko društvo za Koroško“ shod, na katerem je poročal drž. posl. Dobernig o gospodarskih in narodnopolitičnih zadevah ter o jugoslovanskih vprašanjih (trializmu). Posl. Dobernig je svoje poročilo — bral. Iz vsega njegovega govora je zvenel edinole strah pred Slovenci. Da bi si ta strah preganjal, si je dal prinesiti vina. Poročal je o ustanovitvi „Vseslovenske ljudske stranke“ v Ljubljani in jo označil kot za Nemce strašno nevarno. Rekel je, da bodo napravili Slovenci in Lahji proti Nemcem kompromis, ki je takorekoč že tukaj. Slovenci bodo pomagali Lahom v Trstu, Lahji Slovencev v Gorici, in tepeni bodo — Nemci. Petnajst let je že poslanec, sedaj pa se spoznal, da so bili Nemci strašno neumni, da se niso učili slovenski. Znaprej se naj vsi Nemci učijo slovenski. Sploh je bil Dobernig to pot zelo poparjen. Nič več tistega navdušenja kakor svoje dni! Tudi Metnitz se to pot ni upal več groziti, da bo dal Slovence — zapirati. Da, da, Slovenci vstajamo in Nemce je strah!

Celovška mestna godba je imela dne 31. m. m. koncert v „Musiksäle“. Navzočih je bilo samo — dvajset ljudi, ponajveč odbornikov godbenega društva. Tudi fiasko!

Nemška kultura v znamenju noža. K temu poročilu v predzadnji številki „Mira“ se nam poroča, da dotični trije hlapi, ki so napadli nekega slovenskega kmeta z noži, niso bili iz šentjanskih Rut, ampak čisto iz drugega kraja. Cenjene gospode dopisnike prosimo, da poročajo vedno le to, o čemur so se natanko prepričali, ker neresnice naš list ne mara pisati, saj se nečemu postavljati v isto vrsto s „Štajercem“ ali „Bauern-Zeitung“, ki od laži živi. Od dopisnikov, o katerih se bomo prepričali, da ne poročajo cele resnice, kratkomalo ne bomo več prejeli — dopisov!

Zoper verske hujskače. „Slovenec“ poroča: „Zgodil se je velik čudež, da so se avstrijske politične oblasti, ki sicer s svetovnoznano počasnostjo delujejo, kljub temu zganile in začele gledati na prste protestantskim pastorjem-hujskačem. Na Češkem so namreč oblasti izgnale pastora Techa, ker se je dognalo, da ljudi izpreobrača k »čistemu evangeliju« z denarjem, ki ga je dobil seveda od zloglasnega Gustava Adolfa Vereina. Na Češkem oblasti že 30 pastorjev niso potrdile. Zato upravičeno upamo, da bosta tudi slavno c. kr. namestništvo v Gradcu in pa deželno predsedništvo v Celovcu na protestantske hujskače malo bolj pozorna postala kakor sta to dozdaj bila. V teh deželah, zlasti pa na Koroškem, se kar čez noč pojavi kaka pobožna luteranska »gemajnda«, ki potem uganja vse-nemško propagando. Kaj, ko bi se politične oblasti v takem slučaju informirale, na kakšen način se je izpreobrnenje izvršilo? Sicer bi bila koroški in štajerski »Volksrat« zavoljo tega huda na gospoda Heina in grofa Claryja, toda saj živimo v času Bienerthove vlade, ko je baje skoro vse uradništvo od političnih strank in od društev popolnoma neodvisno . . .“ — Zares skrajni čas je že, da posežejo oblasti vmes in prepovejo enkrat za vselej versko hujskanje privandranih protestantskih pastorjev. Saj je res skorodane neverjetno, da sme protestantski pastor govoriti o katoliški veri tako, kakor je storil to pastor Heinzelmann iz Beljaka še pred kratkim pri „Sandwirtu“ v Celovcu. Če je vladi znano, na kakšen način se agitira za protestantizem, potem verjamemo, da je postala celo njej enkrat verska hujskarija preveč.

Čuječim pravica! Poštni uradi imajo dolžnost, da morajo za slovensko naslovljena priporočena pisma izpolnovati potrdila v slovenskem jeziku. Na splošno se je to v Celovcu tudi prakticalo, vsaj politično društvo in uredništvo „Mira“ se v tem oziru dozda nista mogla pritoževati. Zgodilo se je pa, da se to neki zasebni stranki v Celovcu ni hotelo ustreci. Dotični gospod je pa storil svojo narodno dolžnost in se je pritožil na pošto ravnateljstvo, ki je nezakonito

postopanje uradnika grajalo in tudi kaznovalo. Treba se je pač v takem slučaju le pritožiti, kajti vedno še velja rek: Le čuječim — se deli pravica!

Poskušen samomor v Celovcu. V četrtek, dne 31. m. m., si je hotel pognati kroglo v glavo v Celovcu pred stanovanjem svoje izvoljenke nadporočnik Jožef Hreglich, ker se je zaročila z nekim drugim. Zadel se je pa slabo in je krogla ranila le obe oči. Lani je bil prestavljen iz Celovca v Temesvar, v četrtek je pa zopet prišel v Celovec. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico, od tam v vojaško. Ranjen je nevarno. Doma je iz Trsta.

Revolver je snažil v Celovcu visokošolec Graf, ki študira že tretje leto medicino, v sredo, 30. m. m. Revolver se je sprožil in mu prodrl pljuča. Ranjen je zelo nevarno. Nerazumljivo je, kako more kdo snažiti nabasan revolver in poleg tega še namerjenega proti samemu sebi!?

Nek posestnik iz slovenske Zile pustil si je naročiti nekaj „hajde“ od „nemške“ gospodarske zadruga v Velikovcu, katero je sprejel z lepo porcijo mačjega blata pomešano. Heil! Posestniku se pa prav godi, zakaj se ni obrnil na slovensko zadruga v Sinčivasi. Počasi nas bodo Nemci že izpametovali.

Velikovec. (Hud kraj.) Ker so dne 30. sušca t. l. po sklepu zborovanja kmečkega društva (Bauernverein) pri Lesnagu v Velikovcu g. Šumi in nekateri njegovi somišljeniki bili zelo razburjeni, da sem se tudi jaz na poziv g. Šumija, če je kdo zoper Nagelnov govor, vzdignil s sedeža, se mi zdi umestno, ta vzrok pojasniti. Kolikor mi je znano iz časnikov, so tudi Nemci v državni zbornici večkrat skušali na razen način „nesmiselno“ delovanje parlamenta preprečiti, in ta zamuda je gotovo stala državo več, kakor nujni predlog Grafenauerja, kakor je g. Nagele v svoji „nemški odkritosrčnosti in nedolžnosti“ omenil. Toda o nemških obstrukcijah je g. Nagele popolnoma molčal. Tudi ni bilo na mestu, da nam e očital „Slovansko Unijo“ in Grafenauerja, ki se bijejo za naravne pravice. S tem nisem, gosp. Šumi in Jož. Glančnik in gosp. župan v Vovbrah, zatajil vovberške gmajne. — Vi ste rekli v svoji veliki učenosti, da sem jo obrekoval (verleumdnet). Gospodje, ne veste, kaj govorite! Ti gospodje mi ne bodo zamerili, da se nisem ž njimi hotel spuščati v kak prepir, ker se je vsled njih velikega razburjenja bilo res bati, da se komu možganska kožica ne razpoči.

Val. Slamanič, p. d. Slamanič v Hudem kraju.

Iz velikovške okolice. (G. Nagele, klin s klinom!) Na bauervereinovem zborovanju dne 23. sušca t. l. ste se tedaj hudovali nad Grafenauerjem, ker je vložil nujni predlog zavoljo grdih nemških izzivanj na celovškem kolodvoru. Tedaj ste v svoji „pravicoljubnosti“ rekli, da bi bili preganjani gospodje lahko tožili. Evo, g. Nagele, zakaj pa niste Vi tožili, ko Vam je „Mir“ take reči povedal v obraz, da ste se strašno repenčili in s pasjim bičem pretili — in nazadnje pohlevno mislili, da je zastoj tožba, češ, da se je „Mir“ skrila za kranjske porotnike. Ali ni to pesem!? Kaj!? Na, in zdaj se hudujete zopet, zdaj hočete in svetujete, da bi Slovenec tožil — in to na Koroškem! Ali Vam ni znano, da ima nemški „volksrat“ vse, celo uradnike pod svojo komando? Veste kaj, prijatelj Slovencev, tožite Vi najpoprej in se operite in potem tožijo pa vinčinci! Klin s klinom!

Velikovec. (Dobernig — in kranjski veter.) Na zadnjem nedeljskem železničnem zborovanju se poslanec Dobernig ni mogel vzdržati politike. Rekel je med drugim tudi: „Iz Kranjske sem veje veter, katerega pa mi še posebno ne maramo!“ Navzoči Slovenci so bili kar ogorčeni nad tako hujskarijo. Vsi drugi govorniki so govorili zares stvarno; samo Dobernig, ki je Kranjec — Slovencev gotovo bolj soroden, kakor Nemcem, je moral vse pokvariti. Ali ni s temi besedami izdal celega zborovanja?

Slov. Plajberg. V nedeljo, 10. aprila, ob 11. uri predpoldne ima g. Arnuš shod pri p. d. Najeku v Slov. Plajbergu. Kmetje, pridite!

Skočidol. (Veselica.) Kakor se truden popotnik v poletni vročini poživi v hladni senci košate lipe, tako smo se v okrilju našega izobraževalnega društva „Sloge“ pri zadnji veselici v Mežnarjevi gostilni zopet malo narodno poživil in dobrodejno srčno razvedrili. Po prijaznem pozdravu domačega g. župnika Gabrona so predstavljali igralci v splošno zadovoljnost igri „Prvi april“ in „V ječi“. Da so pa igralci zamogli nastopiti takšni kakor zahtevajo dotične vloge, je dobrevolje poskrbel povzročitelj tako priljubljenih gledaliških predstav v našem kraju, naš rojak g. Radoslav Spicar, ki je prihitel iz

Jesenic in prinesel za to potrebnih reči s seboj. Nastopil je tudi kot govornik, ki je v poljudnih besedah razpravljal nekaj zgodovine gledaliških predstav, o narodno-vzgojevalnem pomenu mladine v mili materinščini. Naj mu bo za njegov požrtvovalni trud tukaj izrečena srčna zahvala. Lepo je deklamovala Vaznikova Milica vrstice „Prisega Slovenke“. Upam, da so padle pri marsikateri le količkaj izobraženi mladenki na dobra tla in obrodile sad ljubezni do domovine. Pisatelju teh vrstic še donijo iskrene besede po ušesih:

Domovino bom ljubila,
drag mi bode slave dom,
pozabiti ga ne morem,
pozabila ga ne bom.

Posetil nas je tudi izpod Strmca izvrstni pevski zbor z gospodom župnikom Lavrincem. Da bi nam pa ničesar ne manjkalo, so poskrbeli naši domači spretni godci, ki so zagodli marsikatero poskočnico ter zato tudi želi od ljudstva zaslužen odkrito priznanje. Vse, kateri so se trudili, da se je priredil ta zabavni popoldan, naj bo v zahvalo zavest, da jim je vse, kar je poštenega ljudstva, za to hvaležno. Posebno igralci: mladeniči in dekleta, ki se toliko trudite z učenjem predstav in morate še povrh dostikrat prenašati zbadanje nemčurskih neumnežev, kateri vas mislijo s tem od tega dela odpraviti, spomnite se, da je teh le malo, da je velika večina ljudi za vami, ter vaše poštene naprave ljubi in vam skazuje s tem svoje priznanje in hvaležnost, da zahaja k vašim prireditvam v tako ogromnem številu. Torej le pogumno na delo naprej, naprej s pošteno zabavo, izobrazbo in probujo naših še dremajočih bratov in sester!

Št. Lenart pri sedmih studencih. (Polževa pošta.) Prejeli smo dopis: Dne 1. aprila 1910 sem prejel od tvrdke Giovanni in drug iz Reke cenik kave in čaja. Ta pošiljatev je bila na naši pošti zaznamovana s poštnim pečatom z dne — 4. majnika 1905. Torej je pismo potrebovalo iz Rekarjevasi v Št. Lenart skorodane celih — pet let. Če bi nosil pošto polž, bi gotovo ne potreboval za to pot eno leto. Ker nimamo pismonoše, se vsakovrstna pisma in časopisi na prav žalosten način razpošiljajo. Zato je pač že skrajni čas, možje, da stopimo na noge in odločno zahtevamo pri poštnem ravnateljstvu, da dobimo vendar enkrat že poštnega sela.

Globasnica. (Divji lovec.) Na lepem odru našega izobraževalnega društva se je na velikonočni pondeljek igrala prvokrat v Podjurski dolini težavna igra: „Divji lovec“. Ako se pomisli, da so bili igralci iz štirih far, se mora pripoznati, da se je igra razmeroma prav dobro igrala. Posebno dekleta so krasno igrala. Nedosegljiv igralec je seveda nam že znani tovariš Abraham iz Prevalj, ki je kot berač Tonček napravil obilo hrupnega smeha. Udeležba je bila naravnost ogromna: Prišli so tovariši iz daljne Železne Kaple, iz Žitavevasi so se pripeljali na velikem lojterskem vozu, iz Dobrlevasi, Štebna in v prav obilnem številu tudi iz Šmihela in Šent-Lipša. Iskreno zahvalo izrekamo šmihelskemu tamburaškemu društvu, ki je občinstvo s svojo godbo kaj lepo zabavalo! Vsa čast nadarjenim narodnim fantom, in na svidenje pri prihodnji igri! Zelo nas je tudi veselilo, da smo videli duhovsko in posebno posvetno inteligenco zelo častno zastopano! Pozdravil in otvoril je zborovanje igralec-mojster Abraham, tovariš Pečnik nam je čez visoko Peco prinesel pozdrav iz Kaple, in tajnik S. K. S. Z. je potem v daljšem govoru naglašal, da je mladeniču in mladenki potreba splošno človeške, socialne in posebno verske izobrazbe; ker le tedaj, ako bomo omikani in verni, bomo tudi ostali značajni in se bomo ubranili nemškega navala. Koncem zborovanja je bila šaljiva operacija, ki jo je srečno izvršil g. doktor Mlinar na oteklem vratu „Abrahamovem“, da je potem mogel z drugimi fanti iti na vojsko.

Št. Lipš pri Žineku. (Misijon.) S ponovljenjem misijona od tihe do cvetne nedelje je ljudstvo silno zadovoljno. Govori oo. Kitaka in Krivca so bili krasni, živi, spovedancev ves čas dosti, obhajancev 800, tužci so prihajali iz vseh sosednih župnij, celo iz Št. Vida in Kamena, še iz Celovca par. Pridige so bile tri na dan po eno uro dolge, pa nikdar predolge. Nekateri nemškutarji, ki jim je pobožnost trn v peti, se jezijo in svojo jezo kažejo v liberalnih svojih časnikih, kjer zavijajo in lažejo po stari liberalni in nemčurski maniri, toda kaj nam to!? Kramarja takrat ni bilo nobenega. Eden bi bil gotovo dosti prodal.

Brdo na Zili. (Naše slov. izobraževalno društvo) napravilo nam je na velikonočni pondeljek prav redek in jako lep užitek. Priredilo je namreč v narodni gostilni gospoda Matevža Grafenauerja v Veliki vasi dve igri: „Pri gospodi“ in „Kmet in fotograf“. Naši na-

sprotniki — Bog jih pozna — so se to pot prav mirno, rekel bi, dostojno držali; le samo ena sova nam je naš plakat na brizgalnišnici na Brdu snedla. A to ni bil nasprotnik, to je bila le — lačna sova. Pri naših predstavah pa so bili vsi prostori napolnjeni in marsikateri „neverni Tomaž“ je bil videti, kar nas je zelo veselilo. In kaj naj rečem igralcem in igralkam? Marsikaj sem že videl; seveda v večjih krajih tudi še kaj lepšega, a spretnosti, gladkemu jeziku, po večini tudi naravnosti v dejanju naših kmetskih igralcev in igralk smo se po pravici čudili vsi. Za prvi nastop in za naše skromne razmere bila je izvršitev iger jako spretna. Pohvalo zaslužijo vsi. Želeli bi samo pri nekaterih osebah bolj počasno, glasno izgovarjanje besed in dejanju primernega kretanja, ker med obiskovalci niso tako hitrih misli, kakor učeni igralec besed. Ni dvoma, da bodo naši igralci in osobito igralka tudi te težkoče premagali; saj je že njihov prvi nastop pokazal, da tiči v njih neverjetna nadarjenost za predstave. Predstave in igre pa so za ljudstvo sploh ena glavnih stvari izobrazbe. Preobilni plesi se naj umaknejo igram! Sad vašega truda pa boste uživali v dobi, katera je marsikateremu mogoče že blizu. Pot, ki ste jo nastopili, je prava pot do izobrazbe; le pogumno in brez ozira na nasprotnike naprej, mladina! Mi stari vas hočemo videti vesele, srečne in izobražene Slovence in Slovenke. Slišim, da se bo v kratkem igralo v Melvičah; kjer tudi „piskrar“ ne sme manjkati, ker svojo ulogo izborna reši. Tako je prav! Prihodnjič bom opisal pa vsako osebo posebej — saj me itak poznate. Le dobro se sukajte na odru. Vstopnine se je nabralo pri tej igri 35 kron, kar je v oči gled nizke vstopnine in majhnega prostora jako lepa svota. V Melvičah pa je lep prostor za predstave in se bo naše izobraževalno društvo gotovo še bolj veselo oddahnilo.

P. F.

Št. Ilj ob Dravi. (Sad koroških šol.) Rokodelec poprosi kmeta-nemčurja, naj poravna svoj dolg. Kmet je voljan brž plačati, ali jezi ga, da ga je zavedni rokodelec prijazno prosil plačila; torej napiše na poslani račun v svoji nemčurski jezici sledeče (in pošlje z denarjem vred rokodelcu): „Schön von dir mir vodern, glabst wirst du ver lieren. schich von dir, wirst du mir Klagen wirst. ich hab glabst do in V den Leit vodern.“ Ali bi ne bilo bolje, da bi bil dotičnik svoje mnenje povedal in zapisal v slovenščini nego v tako spakedrani nemščini, da se je Bog usmili. Oj te krasne šole na Koroškem!

Kostanje. (Na krivih potih) se je čutil lani na osem mesecev obsojeni J. P., kar mu je gospodar hiše pokazal z bičem. Vest se je zbudila in skočil je skozi strešno okno ter si zlomil — nogo.

Št. Tomaž. (Igra.) Naše izobraževalno društvo „Eдинost“ vrlo napreduje. Na belo nedeljo in Marijin praznik so uprizorila naša dekleta nad vse pričakovanje izvrstno igro „Sv. Neža“. Tudi fantje so se skazali, to pot že v drugič z igro „Kmet Herod“, kije napravila mnogo veselja in smeha. Dobro, fantje! Presetili so nas tudi pevci s krasnim petjem, ki se mu tu ob meji, kjer slišimo sicer le še malo slovenskega petja, nismo mogli dovolj načuditi. Udeležba je bila naravnost velikanska. Le tako naprej!

Podljubelj. (Igra.) Bolj slabega vremena si že človek misliti ne more, kakor smo ga imeli mi v nedeljo. Celoten igralec se ga je zbal in ostal doma, tako da smo ga zadnji trenotek za silo nadomestili z drugim. G. Tomaž A. je bil tako dober, da je s svojo osebo zataknil neprijetno razpoklino. Razume se, da smo morali marsikaj izpustiti, pesmi itd., kar pa 17. aprila seveda zopet izpolnimo. Vsekakor pa je bila dvorana nepričakovano dobro zasedena. Ljudje pač vedo, če je tudi malo blata in dežja, te neprilike se jim bogato poplačajo. Vemo, da nihče ni obžaloval. Igra je trajala tri ure in se bo 17. t. m. še enkrat uprizorila. Morebiti bomo imeli takrat boljšo uro. Igralo se je kakor po navadi — jako dobro. Med posameznimi dejanji so jako lepo prepevali mladi boroveljski pevci pod vodstvom g. Preka, nastop in glasi so jako lepi. Le čvrsto naprej in vedno več prostora slovenski pesmi!

Borovlje. (Konzum.) Mi smo se pred nedavnim časom oglasili z neprijetnimi poročili iz boroveljskega konzumnega društva. Socijem to seveda ni prav, kakor jim sploh ni nič prav, kar se piše o debelem Neutzlerju. Mi smo takrat pribili, da sili Neutzler še le zdaj, ko ima konzum okroglih 35.000 K premoženja, v društveno vodstvo in kako je dosegel „višji“ promet. Pisali smo resnico, kar spričuje nenavadno molčanje sicer jako gostobesednega Neutzlerja. Če smo varali bralce, bo pokazal tudi občni zbor v nedeljo. Ata Neutzler, ali vas skrb za konzum podi spet po § 2 zborovanjih v okolici Borovelj?

Vaše zdravje

si ohranite! Oslablost in bolečine izginejo, Vaše oči, živci, mišice, kite se okrepijo, spanec ozdravi, Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, ako rabite Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza-trg št. 67 (Hrvatsko).

Sicer pa že zdaj lahko naznanimo radovednim bralcem, da bo ata letos res izvoljen v vodstvo, ne pa več v nadzorstvo. Volitve bodo izpadle v nedeljo tako: V vodstvo bodo izvoljeni: Avgust Neutzler, Franc Oblasser, Ludovik Borovnik, Pavel Antonič, Miha Pegau, Gregor Spöck (?), Rudolf Strukl, Peter Mišic, Kreiner, Krischar; namestniki: Jožef Sturm, Jakob Pegam, Martin Krušic, Jožef Hartl; v nadzorstvo pa: Jan. Fritz, Rok Partl, Martin Singer, Andrej Ebner; namestniki: Andrej Predota, Jožef Turk. Razun dveh so sami „waschecht“ sociji, tako da so ata varen pred vsako obstrukcijo in opozicijo. Ne bo dolgo, in Neutzler bo gledal iz drugega nadstropja, mogoče vlekel tudi 50 K, ki jih ima vsakokratni vodja konzuma. Gosp. Stangelna je zavrgel, ker ta mož nekaj zna in misli in se ne da obračati kakor stara oglodna suknja.

Velikovec. (Vzhodna železnica — nemškonacionalna komedija.) Kakor smo se veselili v vsem velikovškem okraju železnice shoda zadnje nedelje, ki je imel do dvatisoč petsto obiskovalcev, Slovencev in Nemcev (in nemškutarjev), vendar smo na shodu samemu morali dobiti žalosten vtis, da se prirediteljem, vsaj vsem ne, ni šlo toliko za koristi ljudstva, kakor za svoje stranke korist. Prišli so nemškonacionalni govorniki krpat svojo stranko v našem okraju, ker so se prepričali pri zadnjih državno- in deželnozborskih volitvah, da se slovensko ljudstvo tudi v našem okraju probuja. Ravno naša stranka je bila, ki se je vedno toplo zavzemala za to železnico. Nasprotniki so še le potem prišli za nami, ko so videli, da ljudstvo ne odjenja. Sedaj pa so se začele na Dunaju v državni zbornici reči nekako čudno sukati, in propadajoče nemškutarstvo rabi zopet maže za svoja razsušena kolesa. Ljudstvo, ki se je udeležilo tega velikanskega shoda, kakor ga Velikovec še ni videl, je imelo dober namen. Toda če je pa to tudi pri sklicateljih tako, je pa veliko vprašanje. Dokazi za to so: Prvič se mora pribiti, da od naše slovenske stranke nihče ni bil povabljen za govornika, dasi imamo svojega slovenskega poslanca ravno za ta okraj; drugič je pragerman Dobernig naravnost rekel v svojem govoru, da se tudi zato potegujejo za to železnico, da si ohranijo ljudstvo; tretjič se je na shodu izjavilo, da po dogovoru smejo govoriti edino le govorniki, ki so bili že poprej naznanjeni, tako da se nihče od udeležencev ne more oglašati k besedi; in četrtič se je omenilo na shodu samo predloge za to železnico, ki sta jih v državnem zboru stavila nemškonacionalna poslanca Čare in Nagele; zakaj pa g. Dobernig ni povedal, da je tak predlog stavil tudi naš slovenski poslanec gosp. Grafenauer? Ne smete misliti, da smo Slovenci tako prismuknjeni, da bi ne spoznali vaših namenov! Sicer se je pa zborovanje vršilo v najlepšem redu, in mesto je bilo v zastavah. Dal Bog, da bi imelo mnogo uspeha nedeljsko zborovanje, kojega so sklicali „bauernvereini“ velikovškega okraja, kar nas zopet mora potrjevati v mnenju, da se je šlo za politiko, in bi se že kmalu mogli posluževati koristi pričakovane železnice.

Željni pri Velikoven. (Društveno življenje.) Prvi občni zbor „Kat. slov. izobraževalnega društva“ se je dobro obnesel. Tudi udeležba je bila velika. Po pozdravu gosp. predsednika so podali odborniki svoja poročila. Društvo je v lanskem letu priredilo štiri shode in dve veselici s predavanji, imelo je 62 udov (36 moških, 26 žensk). Dohodkov je bilo 217 kron, stroškov 206 kron. Knjižnica je narastla na 325 knjig, le žal, da se je člani še vse premalo poslužujejo. Poročila odbornikov so se sprejela z odobravanjem. Nato se je volil novi, oziroma potrdil stari odbor. Predsednik: Tomaž Kastner pd. Štefan na Važenbergu; podpredsednik: Ivan Dolinar, provizor v Šmarjeti; tajnica: Katica Kasl, šivilja v Hudemkraju; namestnica: Lucija Kumer; blagajnik: Andrej Mat pd. Rudolf v Štriholčah; namestnik: Ožbej Jamnik, cerkvenik; knjižničar: Jožef Ravnik; namestnik: Gabriel Müller; za pregledovalca računov pa gg. Luka Kasl pd. Radar in Miroslav Pušl pd. Riplnov. Nato je g. provizor v daljšem govoru razložil uspehe društva in posebno pojasnil, zakaj se ni moglo društvo še bolj razviti. Prvič se veliko članov ni zavedalo prav, da morajo biti zvesti in goreči za napredek društva, drugič pa smo imeli veliko strastnih nasprotnikov, ki so nam na vse mogoče načine nagajali, da večkrat prostorov za prireditve nismo mogli dobiti. Zakaj? Ker se našega napredovanja bojijo. Govornik je pozval navzoče člane, da danes, če hočejo biti zares zavedni in zvesti, ki bodo tudi zunaj pred drugimi se pokazali ponosno za člane slovenskega katoliškega društva, naj podajo slovesno obljubo v roke g. predsednika. Kdor si ne upa biti odločen z nami in se društvenega življenja ne udeležuje, se bo izbrisal iz

zapisnika. Nato so navzoči udje ponovili svojo obljubo, pristopilo je 7 novih. Izbrisalo se jih bo pa kakih 12. Le odločna edinost in ponosno navdušenje za dobre namene našega društva zamore društvu pridobiti ugleda in roditi uspehe. Slednjič so dekleta Katica Kasl, Nežika Karner in Lucija Kumer prav dobro uprizorile veseloigro „Strahovi“.

Djekše. (Razno.) Obhajali smo ob zelo ugodnem vremenu veselo Velikonoč. Zelo veliko ljudstva se je zbralo na Veliko soboto, zastopani so bili vsi stanovi in vsa društva. Pokalo je tudi, čeravno se nam je hotelo zadnji trenotek ubraniti. Pa kmetje, ki so gotovo prvi bili na Djekšah, prej nego drugi gospodje, so bili zaradi tega zelo razburjeni, ker ravno kmetje so bili prvi, ki so zidali cerkev in priskrbeli marsikateri kras cerkvi, kar pričajo tudi naši lepi zvonovi, na katerih se berejo imena kmetov, ki so jih pustili vltiti. Tako so tudi sezidali prostor za ogenj za streljanje ob cerkvenih slovesnostih. Kakor na več krajih, tako se tudi pri nas hoče zdaj ubraniti streljanje k večji časti božji. Bolj žalostno Velikonoč so imeli v naši sosedni Kneži, ker so izgubili enega najboljših sosedov pd. Županca, ki je naglo umrl dne 26. m. m. zjutraj. Pogreb je bil veličasten, kar je pa rajni tudi zaslužil.

Vernavas pri Tinjah. (Pogorelo) je v torek 5. aprila gospodarsko poslopje na posestvu gospodinje vdove Thaler pd. Strashof. Kako se je začel ogenj, se še ne ve. Dvoje goved je ostalo v ognju.

Poslano.

Gospod urednik! Grinje povzročujejo garje, katere so gnusna, nalezljiva kožna bolezen, ki najrajši ovce napada. V naših prosvitljenih časih napada ta bolezen celo neko vrsto ovac Adamove korenine. To bolezen morajo posestniki naznaniti županu, ako se v hlevu prikaže. Ako bi pa bil kak gospod župan sam garjav, potem je najpametneje, da gre tako naznanilo na živinozdravnika, ki je posebno za tiste — ljudi, katerim se je spodnještajerska grinja v kožo zarila, sila potreben. Ta grinja, ki je glasilo vsenemcev in se je rodila in tudi služi samo uničenju Slovencev na Koroškem in Spodnjem Štajerskem, se imenuje „Štajerc“, ki je znan kot evangelij garjevih ljudi, katere imenuje vsak pošten Slovenec „nemčurske Judeže“. Eden teh garjavih smrdljivcev je dopisnik članka v „Štajercu“ z dne 27. marca t. l., šte. 13, pod naslovom „Prevalje“.

Gospod urednik! Nočem se pečati s tem člankom v celoti, ker smatram pod častjo moža, prekarjati se z gnusnim „Štajercem“ in njegovo sodrgo, kajti: „Ein Mann, der prüft und achtet nicht, was der gemeine Pöbel spricht“, pravi Nemeč. In okoli „Štajerca“ je zbran ves „gemeiner Pöbel“ ali nizkotna sodrga, h kateri pripada tudi „Schmirfink“ omenjenega „Štajerčevega“ članka. Odgovoriti hočem danes samo deloma, kar se tiče v omenjenem članku regulacije Meže in moje osebe. Dopisnik v „Štajercu“ pravi, „da so prišli posestniki iz Dobjevasi k županu in ga naprosili, da se naj nekaj napravi proti Meži“. Opozarjal je župan prosilce, naj se podajo k meni in odgovorili so: „Z orglarjem ni nič!“... (dalje:) „In prepričali smo se, da je napravil naš župan **nujni predlog** na deželni odbor in **deželni odbor** je na prošnjo župana sklenil 3000 kron **podpore**“... (dalje:) „Deželni odbor je potem še daljne **podpore** 1000 kron, torej skupaj 4000 kron dovolil“. Odgovarjam: Ako so šli kmetje iz Dobjevasi k županu, so nastopili pravo pot, in dolžnost županova je bila, kmetom brez vsakega nagajanja ustreči; kajti če si je ljudstvo izvolilo „orglarja“ za svojega poslanca, to še nikakor ne odveže župana **dolžnosti**, da skrbi za potrebe občinskih prebivalcev.

Da pa gospod Pristov ne skrbi ravno po očetovsko za potrebe občanov, temu je pot iz Prevalj na Stražišče žalostna priča. Regulacija Meže ima svoj začetek od leta 1887., a deželni zbor je takrat predlog zavrgel in regulacija Meže je visela v zraku. Zakaj? Zato, ker se noben župan prevaljski s Pristovom vred za to zadevo ni resno brigal in povzročil, da se prošnja ponovi in regulacija tirja. Trditi pa smem, da tisti, ki je pri vsaki priložnosti zadnjih let regulacijo Meže odločno tirjal in tudi s pomočjo deželnega odbora in vlade dosegel, da je regulacija danes gotova stvar, je bil „poslanec orglar“, kateremu se sedanji župan prevaljski, g. Pristov, izogne na deset korakov, ako bi ga bilo treba srečati kje v — Celovcu. To je vsa podpora, katere je poslanec deležen od strani prevaljskega župana v tako važni in potrebni zadevi, kakor je regulacija Meže. Da g. Pristov z menoj ne občuje, ima svoj vzrok v tem, ker je Pristov „reirassig“

nemški narodovec in jaz katoliški Slovenec, s katerim prevaljski župani nikdar niso radi občevali, kar jih je bilo „Pristovovega kalibra“.

Glavna ovira regulacije Meže je bil dosihmal jez v Guštanju — rekte Marišlar — in malomarnost županov občine Prevalje!... „In župan prevaljski je napravil **nujni predlog na deželni odbor!**“ Odkar obstoji ustavno življenje, še nikdar ni imel kak župan pravico napraviti niti na deželni odbor še manj pa na deželni zbor kak **nujni predlog**. Tudi je nemogoče, da bi deželni odbor kako podporo dovolil, ker to pravico ima izključno samo deželni zbor.

Proti taki politični modrosti „Štajerčevega“ dopisnika so egiptovski osli pravi Salomoni. Res more samo biti, da je gospod župan prevaljski poslal kako vlogo na deželni odbor, naj se Meža pri Dobjevasi zaida; a je vloga dospela na deželni odbor še le tedaj, ko je le-ta imel dotični predlog na deželni zbor že sestavljen. Torej je bila prošnja in Pintaričev nujni predlog samo Pristovo maslo in nemškonacionalna baharija. Zdaj, ko vidijo kukavice, da se regulacija Meže ne da več prepričati, si prizadevajo, da bi olepsali svoje klobuke s tujim perjem. Znesek od 3000—4000 kron pa je deželni zbor dovolil le na račun stavbenega prispevka za regulacijo Meže **in ne kot kako podporo od strani dežele**. Kakšne vrednosti so taka „krajevna“ zazidanja rek, se razvidi iz uradnega poročila leta 1908., šte. 17.612. To poročilo naj „Štajercev“ mazač prebere in izvedel bo vsaj nekaj o tem, kar sem na shodu v Prevaljah govoril; a spoznal bo morda tudi — poslužim se izrazov v njegovem „Štajerčevem“ članku — kakšen smrdljiv in falotarski lažnik da je on. Če ga še srbi, naj pride, kadar bo zborovanje ali shod, v Prevalje, kamor ga že danes vabim; če ima pogum, pogledati mi v oči in izvedel bo, česar še pogreša.

Brdo pri Šmohorju, 3. aprila 1910.

Franc Grafenauer,
državni in deželni poslanec.

Društveno gibanje.

Žitaravas. Tukajšnje kršč. s. izobraževalno društvo „Trta“ priredi v nedeljo, dne 17. t. m., popoldne ob 3. uri svoje mesečno zborovanje v društvenih prostorih. Predaval bo g. Šef, uradnik „Zadružne zveze“ o zadružništvu. Na zborovanje vabimo vse naše somišljenike, da se udeležijo polnoštevilno.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Št. Lipšu priredi svoje mesečno zborovanje dne 17. t. m. po sveti maši v društvenih prostorih v župnišču. K obilni udeležbi vabi.

Št. Janž v Rožu. Kat. slov. izobraževalno društvo za Št. Janž in okolico napravi v nedeljo, dne 17. aprila, drugi redni občni zbor, in sicer ob 3. uri popoldne pri Činkovcu v Št. Janžu. Spored: Poročilo tajnika in blagajnika, poročilo knjižničarja, volitev odbora, zatem predstave iger „Poštna skrivnost ali začarano pismo“ in „Rdeči nosovi“, burke in enim dejanju. Vstopnina k igram sedeži 50 vin., stojišča 30 vin., za neude, za ude stojišča vstopnina prosta.

Možica. Kršč. katol. izobraževalno društvo „Peca“ v Možici priredi na 24. tega meseca mesečno zborovanje v svojih prostorih pri Žagmeistru s sporedom: Govori, volitev novega tajnika, petje in slučajnosti. K obilni udeležbi vabi.

Zagrebski
Franck
kot tovarniško znamko
priporočujemo **najboljši** pridatek!
kot priznana za kavo!
51. Zagan 7.1855, 1.101

Kaj je novega po svetu.

Drž. poslanec Vinko Ježovnik v Velenju je nevarno zbolel.

Strašna burja in sneg. Po mili zimi in krasnih prvih dnevih v spomladi so nastopili hudi viharji s snegom. Mnogo snega je padlo koncem meseca sušca na Nižjem Avstrijskem, Galiciji, Češkem in Ogrskem. Ob morju je pa strahovala strašna burja. Pri Miljah pri Trstu je razsajala takšna burja, da je vrgla osebnih vlak s tira. Ponesrečilo se je več oseb. Trije so mrtvi, med temi tudi koperski sodnik Simčič, ki je bil službeno v Dolini pri Trstu in je bil šele 33 let star. Ranjenih je 18. V Trstu je pihala tako huda burja, da se ljudje niso upali iz hiš.

Grozna železniška nesreča v Nemčiji. V Mühlheimu ob Renu na Nemškem je minoli teden trčil ekspresni vlak v zadnji del vojaškega vlaka. Pet vozov vojaškega vlaka je popolnoma razbitih, deloma so se prekucnili, dva voza sta se popolnoma obrnila, tako da so kolesa zgoraj. Ekspresni vlak, v katerem se je vozilo 15 potnikov, je le malo poškodovan. Ranjen je bil le en višji natakar. V vojaškem vlaku pa je bilo mrtvih 20 oseb, po drugih poročilih pa celo 40 oseb, ranjenih pa 180. Sunek pri trčenju je bil tako silen, da so klopi po vagonih trčile skup. Posledica je bila, da so bile noge vojakom pod kolenom popolnoma zmečkane. Ranjence so prenesli na mühlheimski kolodvor. Grozen je bil prizor, ko so zdravniki rezali ranjencem hlače in so se pokazale razmesarjene in zlomljene noge. Le malo jih je bilo tako lahko ranjenih, da so mogli nadaljevati vožnjo. Kolodvorsko skladišče so spremenili v mrtvašnico.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začenši blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,
ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Smešnice.

Gost: „Kaj velja pečenka?“
Natakar: „Telečja 30 kr., od srne pa 90 kr.“
Gost: „Prinesite mi pečenko od srne.“
Natakar gre v kuhinjo in zve, da srne ni več. Pride nazaj in reče gostu: „Srne ni več; jejte pa za to tri porcije telečje pečenke, veljajo ravno toliko.“

Tržne cene v Celovcu

31. sušca 1910 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)			
	od	do	K	v		
Pšenica	—	—	19	66		
Rž	—	—	—	—		
Ječmen	—	—	—	—		
Ajda	17	75	18	36		
Oves	16	—	17	22		
Proso	—	—	—	—		
Pšeno	—	—	27	98		
Turščica	—	—	16	55		
Leča	—	—	—	—		
Fizola rdeča	—	—	—	—		
Repica (krompir)	—	—	5	77		
Deteljno seme	—	—	—	—		
Seno, sladko	9	—	10	50		
„ kisló	7	—	—	—		
Slama	5	—	6	40		
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—		
Repa, ena vreča	—	—	—	—		
Mleko, 1 liter	—	24	—	26		
Smetana, 1 „	—	60	1	20		
Maslo (goveje), 1 kg	2	80	3	—		
Surovo maslo (putar), 1 „	2	80	3	20		
Slanina (špeh), povoj., 1 „	2	40	2	60		
„ „ surova, 1 „	2	—	2	10		
Svinjska mast, 1 „	2	10	2	20		
Jajca, 1 par	—	14	—	16		
Piščeta, 1 „	—	2	2	40		
Race	—	—	—	—		
Kopuni, 1 „	—	—	—	—		
30 cm drva, trda, 1 m ³	8	—	3	40		
30 „ „ mehka, 1 „	2	80	3	—		
Živina	Počrez	100 kilogramov			Prignalo	Prodalo
		od	do	od		
		v kronah				
Konji	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—
„ za vožnjo	365	—	—	—	6	2
Junci	230	384	—	—	18	10
Krave	240	456	—	—	26	9
Telice	—	—	—	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	156	160	6	6
Praseta, plemena	20	64	—	—	158	126
Ovce	—	—	—	—	—	—

Kdor pospešuje „Mir“, dela za narod!

Dobra poceni zdrava

mora biti resnična kava za družino. To je pa Kathreiner Kneippova sladna kava, toda le tedaj, kadar je gospodinja previdna in pri nakupu izrečno poudarja ime Kathreiner in vzame le izvirne zavitke s tem imenom in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Oklic.

A 357/9.

Prostovoljna dražba posestva.

Od c. kr. okrajnega sodišča v Pliberku kot razpravne oblasti po rajnem Francu Sevčnik se bode na prošnjo dednih udeležencev javno zdražilo **Sevčnikovo posestvo**, vl. št. 51, kat. obč. Libeliška gora, ne daleč od Libelič v dravski dolini, katero obsega 32 ar 46 m² stavišč, 25 ar 79 m² vrtov, 4 ha 6 ar 82 m² travnikov, 9 ha 6 ar 21 m² njiv, 1 ha 72 ar 60 m² pašnikov in 8 ha 98 ar 19 m² gozda, z ozimno posetvijo, mlatilnico in slamoreznico kakor tudi z gnojem, pa vendar brez vseh drugih premičnin, za določeno izklicno ceno po 18.901 krono 12 vin, oziroma 17.301 K 12 vin.

Dražba se vrši dne 16. aprila 1910, dopoldne ob 10. uri pri spodaj oznamenjeni sodnji v izbi št. 13.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmejo in si prodajalec pridrži osemdnevni obrok za odobritev domika.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njih zastavne pravice pridržane brez ozira na visokost prodajne cene in so zapustnikovi materi Antoniji Sevčnik pristojne preuzitne pravice od zdražitelja po v dražbenih pogojih navedenih določbah v prirodninah prevzeti.

Vsak ponudnik mora položiti pred začetkom dražbe varščino po K 2000 v gotovini, v državnih papirjih ali vložnih knjižicah.

Od najvišjega ponudka, kateri se mora po 5% obrestovati, je 1/5 takoj po podelitvi domika položiti, 2/5 v treh mesecih in ostanek pa v šestih mesecih položiti pri sodnji in se zamorejo pri slednjih zneskih od zdražitelja prevzete zastavno-pravno zavarovane terjatve vračunati.

Dražbeni pogoji se zamorejo vpogledati dne 13. aprila t. l. pri občinskem uradu Libeliče o priliki uradnega dneva, na drugih dnevih pa od danes naprej pri spodaj oznamenjeni sodnji odd. I., v izbi št. 11, nadalje tudi pri gosp. Mihaelu Kramer v Gorčah, pri kateri priliki se tudi lahko posestvo na licu mesta ogleda.

C. kr. okrajno sodišče Pliberk, odd. I. dne 1. aprila 1910.

Appelmann, l. r.

Kovaškega učenca

sprejme takoj

Ferdinand Pičko, kovač v Pliberku.

Krojaškega pomočnika

sprejme v stalno dela **Anton Klančnik**, krojač na Suhi, p. Labud, Koroško.

Rojaki, spominjajte se podljubeljskega „Delavskega doma“.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu

ima sledeče tiskovine na prodaj:

Za občinske urade:

Poselske knjižice vsled poselskega reda za vojvodino Koroško z dne 19. sušca 1874, slovensko-nemške, 8°, 64 strani, vezan iztis po	K	—24
Red za točenje (Schankordnung), Slovensko-nemški, v velikosti 62 x 48 cm, iztis po	—	—20
Dovoljenje za godbo, slovensko-nemški, folio, 100 iztisov	—	1-60
Domovinski list, slovensko-nemški, folio, 100 iztisov	—	2-40
Spričevalo uboštva, slovensko-nemški, folio, 100 iztisov	—	2—
Živinoogledni zapisnik, slovensko-nemški, fol. (4 strani), 100 iztisov	—	4—
Živinoogledni list, slovensko-nemški, 4°, 100 iztisov	—	1-20
Prejemni list, slovensko-nemški, 4°, 100 izt.	—	1-60
Poziv gledé tožb, slovensko-nemški, 4°, 100 iztisov	—	1-20
Poziv gledé opravičevanj, slovensko-nemški, 4°, 100 iztisov	—	1-20
Mrtvaški ogledni list, slovensko-nemški, 4°, 100 iztisov	—	1-60
Glasovnice za volitev občinskih odbor-nikov, slovensko-nemški, 4°, 100 iztisov	—	1-40
Glasovnice za volitev namestnikov v občinski odbor, slov.-nemški, 4°, 100 iztisov	—	1-20
Pooblastilo za občinske volitve, slovenska in nemška, folio, 100 iztisov	—	1-60
Dolžno pismo za posojilnice, slovensko, folio, 3 strani, 100 iztisov	—	4—
Kmetiski dnevnik, slov., za en mesec, iztis po	—	—80

Malo posestvo

se proda zaradi družinskih razmer, obstoječe iz dveh njiv in dveh gozdov, v bližini Dobrlevesi. Več pove upravništvo „Mira“.

Edina izborna kupna priložnost za trgovce s krojnim blagom in krošnjarje

pri neposredni naročitvi iz tkalnice. Odpošiljatev tudi na zasebnike.

40—45 metrov ostankov, lepo sortiranih, I^{ma} kakovosti za 16 kron.

Močno blago, moderne barve, za bluze in obleke za dame.

Francoski cefir za srajce, bluze in obleke za dame.

Modrikasto blago za kuhinjske predpasnike in domače obleke.

Kanafas za posteljne prevleke v živahnih barvah.

Oksford za moške srajce, izborna trpežne kakovosti.

Bele močne tkanine za perilo za dame, gospe in otroke.

Dolgost ostankov 5—12 metrov

zajamčeno brezhibne in trpežne kakovosti; zajamčeno pralno.

Nikake rizike! Znesek se takoj vrne, ako blago ne ugaja in se lahko pošiljatev nefrankirana nazaj pošlje. Črez 1000 priznalnih pisem od 1. januarja.

S. Stein, tkalnica Nachod, Češko.

Loterijske številke 2. aprila 1910:

Gradec	40	53	47	42	78
Dunaj	32	1	2	72	6

Hranilne vloge

se obrestujejo po 5%. Izdaja hranilnih znamk.

Avstr. hranilno, kreditno in stavbeno društvo

reg. zadr. z omej. por. Centrala Dunaj, VI., Theobaldgasse 4.

Domači hranilniki

se oddajajo brezplačno.

Državna kontrola.

Bradyjeve želodčne kapljice
z varstveno znamko

Marijacejske Matere Božje
torej imenovane „Marijacejske želodčne kapljice“, so najbolje sredstvo, ki se je obneslo tekoma 30 let, proti vsakovrstnim težavam v prebavljanju, gorečici, zaprtju, glavobolu in želodčnim bolečinam, preobilni tvorbi kisline itd.

Dobiva se v lekarnah po **K —80** in **K 1.40**. Pošiljanje v provinco po lekarnarju **C. Brady**, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za **K 5.—**, 3 podvojne steklenice za **K 4.50** poštne prosto.

Paziti je na varstveno znamko Marijacejske Matere Božje in rdeči zavoj s podpisom *C. Brady*

Emil Melhhofer-jeva vdova
pasarstvo in obrt z bronom
Celovec, Stolne ulice šte. 4, Celovec
nasproti dvornemu vrtu

se zahvaljuje za dosej izkazano zaupanje in se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu z izgotovljenimi deli za napravo vseh v to stroko spadajočih

cerkvenih in bronastih del napravljenih po najnovejših vzorcih, lepo izdelanih, po najnižjih cenah, na pr. **svečnikov za oltarje in podobe, kadilnic, svetilk, kelihov, oiborijev, mašnih konviov s skledicami,**

posod za blagoslovljeno vodo, sveto olje, križev za oltarje, zastave itd.

Prenavljajo in popravljajo se vse v to stroko spadajoče **cerkvene stvari**, in se jamči za dobro **pozlačenje in posrebrene v ognju.** Pismena naročila se izvršujejo najhitreje in točno. **Opomba:** V zalogi ima tudi **kozarce za večno luč.** Dobi se tudi **ogljek za kadilnike.**

Posebno si dovoljujem častiti duhovščini in sl. občinstvu naznaniti, da nimam nobenega potovalca in tedaj tudi nihče ni opravičen zame dela prevzemati ali izvrševati.

Prav za nizko ceno se prodaja

bencinmotor

s tremi konjskimi silami, jako važna reč za posestnika, moč za rezalni in mlatilni stroj in za žaganje drv.

Več pove Lovrenc Mačič, mizarski mojster v Prevaljah.

Sprejme se takoj

učenec

poštenih starišev in lepega vedenja v trgovino mešanega blaga, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Oglasiti se je na tvrdko **Franjo Susteršič**, trgovec z mešanim blagom in gostilničar, Št. Jakob v Rožu, Koroško.

V Gleichenberg

hialnega in želodčnega katarja, boleznin na mehuruju, ledvicah in srcu, nahuhe, če ste malokrvni itd.

Obiščite tam krščanski Idealna, terasna restavracija z razgledom, izborna kuhinja z meščanskimi cenami. Natakariji v štajerski noši! Domače! Solnčne, snažne sobe od 1 K naprej. Predsezona od 15. junija in posezona po znižanih cenah. Zahtevajte prospekte!

na Štajerskem se morate podati, če se hočete ozdraviti boleznin v goltancu, nosu, grlu, sapniku, bronhoh. „Villen-Hotel Styria“.

Upoštevajte sledeče vrste.
Ako želodec slabo prebavlja
in so vsled tega moteni tudi druge službe organizma, se uspešno rabi **dr. Rose balsam.**

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno napravljeno, tek zbujujoče in prebavljanje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmerosti, slabe diete, prehlajenja in zoprnega zaprtja, na pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvoritve kislin ter krče je **dr. Rose balsam** za želodec iz lekarn **B. Fragnerja v Pragi.**

SVARILO! Vsi deli embalaže imajo postavno doponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: **LEKARNA**

B. FRAGNER-ja, c. in kr. dvornega dobavitelja, „Pri črnem orlu“, **PRAGA**, Mala strana 203, vogal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan. Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej vpošiljati K 1.50 se pošlje mala steklenica, za K 2.80 velika steklenica, za K 4.70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike steklenice, za K 22.— 14 velikih steklenic poštne prosto na vse postaje avstro-ogrske monarhije. Zaloga v lekarnah Avstro-Ogr.

Naprodaj

so dve majhne kmetije Rogler in Korpar v Starivesi pri Grebinju. Posebno pripravne za voznike. — Pojasnila daje **Tomaž Polesnik** v Grebinju (Koroško).

Louske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.

➡ Ceniki brezplačno in poštne prosto. ➡

Albin Novak v Sinčivasi

se priporoča

prečastiti duhovščini in **cerkvenim predstojništvom** kakor p. n. občinstvu za oddajo najfinejšega „**Aparat-olja**“ za večno luč, **francoskih stenjev „Guillon“** in **kadila**; **zajamčeno pristna vina: Ljutomerčan, Rebula, Burgundec in Refosco** so vedno v zalogi in se oddajajo na drobno in v sodih nad 56 litrov.

Ob enem priporoča svojo veliko zalogo **manufakturnega, špecerijskega blaga posode in druge drobnine.** Cene solidne.

Lekarnarja

Allein echter Balsam aus der Schutzengel-Apothek des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch Sauerbrunn.

A. Thierry-ja balzam.

(Postavno zavarovano.)

Edino pristen z redovnico kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napihovanju, zasliženju, nerednostim v prebavljanju, kašlju, pljučnim boleznim, bolečinam v prsih, hripavosti itd.

Zunanje celi rane, olajšuje bolečine. 12 malih ali 6 podvojnih steklenic ali velika posebna steklenica K 5.—.

Lekarnarja **A. THIERRY-ja** edino pristno

centifolijsko mazilo

sigurno učinkuje proti tvorom, ranam, ranitvam, še tako starim vnetjem. Dva lončka K 3.60. Naročila se naslavljaajo na lekarno angela varuha

A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica **K 3.000.000.**
Rezervni fond **K 300.000.**

Denarne vloge **4 1/2 %** od dne vloge
obrestujemo po **4 1/2 %** do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje

izdane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavoilje. Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest zrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplaš. po K 8.— za kom. **Tiske srečke s 4% obrestmi.** Dve zrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.